

deken van St. Martinus te Luik en plaatsvervanger van Mgr den bisschop, en M. Casier de Hempinne, vertegenwoordiger van den algemeen voorzitter hebben alle drie in een warme toespreek de leden der conferentie geluk gewenst over hunnen ijver en bunne godsvrucht. Zij hebben hen vooral aangewakkerd om voort te gaan en door eene verdubbeling van geloof en liefdadigheid het voorbeeld te geven aan de andere provinciën.

De tuchtkamer der notarissen van het arrondissement Tongeren voor het jaar 1873-1874 is samengesteld als volgt:

Voorzitter, M. Vrindts van Tongeren; syndicus, M. Van Bockryck van Hoesselt; verslaggever, M. Simons van Wellen; secretaris, M. Delvoige van Tongeren; schatbewaarder, M. Delvoige van Canne; leden, MM. Wadelaux van Bree en Peeters van Reckheim.

Wij vermelden dat M. de doctor L. Piron, burgemeester van Rockelingen, op 't aandrigen van talrijke kiezers het kandidaatstap aan genomen heeft voor de kiezing van een lid van den provinciale raad in vervanging van M. den notaris Stas, overleden. De kiezing zal aanstaanden maandag te Sichen plaats hebben.

Het is op maandag 9 juni, dat Mgr de Montpeller, bisschop van Luik, in Onze Lieve-Vrouwekerk te Tongeren, het H. Vormsel tot toedienen aan de kinderen van het kantoor.

Men schrijft uit Hasselt, 20 mei:

Eene verschrikkelijke misdaad is eergisteren te Beverloo gepleegd. Op zeer korten afstand van dat dorp, langs den steenweg op Heppen, werd omstreeks 6 ure in de namiddag, het misvormde lijk gevonden van de dochter Eysman, die, van het kamp huiswaarts keerende, door eenen hooswicht schijnt overvallen en vermoord te zijn.

Het hoofd van het ongelukkig slachtoffer was bijna van de romp gesneden en het gelaat onkenbaar door het gepleegde geweld. De verslagene was van geen geld beroofd, dus hierin moet de aanleiding van den moord niet gezocht worden; inmiddels schijnt de ware oorzaak van deze misdaad nog onbekend te zijn.

Men zegt dat de vermoedelijke dader aangehouden is.

M. J. Hauben, kandidaat-notaris te Bilsen, is notaris aldaar benoemd in vervanging van M. Lambrechts, ontslaggever.

Op den markt van Tongeren van verleden woensdag waren te koop gesteld 189 hoornbeesten, 11 schapen, 106 vette varkens en 1745 magere varkens.

Binnenland.

Men schrijft uit Luik, 20 mei:

Verleden zaterdag was de weduwe D. rond 10 ure 's avonds, te Seraing ten haren woonhuis, in gesprek met M. G., toen de bakker haar kwam manen voor de achterstallige betaling van het geleverd brood. Op de belofte der weduwe, om hem later te betalen, verliet de schuldeischer woedend het huis, nadat M. D. eerst nog een slag van zijnen toek beken had. De bakker keerde weldra terug met een geladen geweer en schoot door het venster op de vrouw. De arme weduwe werd aan het hoofd, den hals en de schouders getroffen; M. G. ontving ook verscheidene zaakkorrels in het lichaam.

als niet gevaarlijk voor uwe studiën beschouw. Het zou dan ook jammer zijn voor onze lieve jonge dames hier, die niet weinig naar den jongen doktor hoopten, en nu terug moeten op het eerste aanzien van de gezellige toestanden alhier betreffen zullen, die aan een verlevendend element groote behoefte hebben. Hij heb dan ook juist heden avond de uitmuntendste gelegenheid op dat gebied lawaieren te plukken en u in de hart en de jonge dames in te dringen en u een manier toch waarop zij meestal het liefst veroverd willen worden. Wij hebben van avond een luisterrijk bal, waarop ik u zal inleiden, daar hebt gij een overzicht over onze *beau monde* en gij zijt met een in de gelegenheid om u zelve door de vereernde politika's en mazurka's der hoofdstad, schitterend te introduceren.

Gij wilt mij dus op het nieuwe terrein terstond laten dansen! riep Otto uit, terwijl het mij veel raadsamer voorkomt daarop eerst het meer veilige gaa te leeren. Ik hoop dat gij mij de proef schenken zult, want ik ben juist geen groot liefhebber van dansen. Uwe uitnodiging daarentegen om u naar het bal te vergezellen, neem ik volgaarne aan, want het komt er voor mij in de eerste plaats op aan, zoo spoedig mogelijk bekend te worden. Buitendien zou ik toch geen bijzonder rustigen avond doorbrengen, wanneer ik op mijne kamer wilde blijven, want ik vermoed dat het bal in het *Hôtel de Berlin* waar ik afgestapt ben, zal plaats hebben; is het zoo niet?

— Juist, antwoordde Elder, en na goede vriend, vergeet vooral niet dat gij nu in het goede, maar kleine stadje N. zijt, en treed als 't u belieft de balzaal niet binnen als iemand die in de hoofdstad gewoon is, maar... nu ja, als een eenvoudige burger van deze kleine stad.

Otto glimlachte min of meer geleuzen. Het denkbeeld lachte hem niet aan, zich kleinsteeds te moeten voordoen, want hij was gewoon in alle

maar zijne wonden waren niet gevaarlijk, terwijl intengende vrouw D. in levensgevaar verkeert. De moordenaar is na een hevige weerstand aangedoed.

— Men schrijft uit Luik:

Op de paardenmarkt, welke hier dinsdag laast werd gehouden, vroeg een heerschap, med sporen aan de voeten, naar een prachtspaard. Hij vond den prijs wel wat hoog, doch hij zou hem gaarne betalen, als het paard maar goed loopen kon. Hij wilde dit eens beproeven, steeg op het dier, en nu reed hij op een draffen door de Noordstraat Men dacht, dat hij den teugel zou omstranden, maar dit was het geval niet; hij zette zich in de richting van Vivegnis, en gaf het paard de spoor. Het dier, hieraan ongetwijfeld niet gewoon, steigerde, en wierp den ruiters op het ganpaad. Hij werd gekwetst, en alvorens hij zich had kunnen verwijderen, was hij door den paardenkooptman achterhaald. Deze vertelde hem zijn schelmachtig voorvallen, en de aftroegelaar maakte zich uit de voeten, met vrees van met de politie in aanraking te komen.

— Ten gevolge van een verzoek tot uitlevering, door het fransch gouvernement gedaan, heeft men, eenige dagen geleden, te Brussel asggehouden de heer F.... oud-opperofficier van het fransche leger, waarin hij, door zijn voorbeeldig gedrag en dapperheid, de algemeene achting verworven had. Volgens het schijnt, heeft hij, aangespoord door de wisselvalligheden der forten, daden gepleegd, waarvoor het gerecht van zijn land hem eene veroordeeling heeft toegekend, voor welks uitvoering dit gouvernement zijne uitlevering vraagt. De heer F.... bewert dat het feit, welk men ten zijnen laste legt, in 't belgisch fransch uitleveringsakkoord niet voorkomt. De raadskamer zal, binnen korten tijd, uitspraak te doen hebben over dit punt, hetwelk eene belangrijke rechtswaestie bevat.

— Zoals wij reeds gezegd hebben, zal de koning den 21 dezer naar Weenen vertrekken. Gedurende zijne afwezigheid zal de koning, in het kasteel der Ardennen verblijven. De kolonel Van der Smissen, commandant van het regiment der grenadiers, zal den koning naar Weenen vergezellen, alhoewel hij geen deel maakt van het militaire huis van den soeverein. Men zegt dat het uit oorsak is der gewichtige rol die de baron Van der Smissen in de zaken van Mexico heeft gespeeld, en voor de gehechtheid die hij heeft getoond aan den ongelukkigen Maximiliaan, dat de koning hem met zich medeneemt, om hem aan den keizer Frans-Joseph voor te stellen.

— Men leest in het Handelsblad:

Het vees is op alle markten in prijs gedaald, en reeds hebben verscheidene beenhouders den prijs van het vleesch 10 cent per kerg, verminderd. Het ware te wenschen dat even als de opslag, de afslag nu ook weldra algemeen werd.

— Ziehier wat te Brussel sedert eenige dagen verhoeld wordt: Op zekeren morgen vermoeden zich twee heeren aan het raampje van de nationale bank, waar men de biljetten betaalt en vroegen aan den bedienende om biljetten uit te wisselen. Natuurlijk verzuigde vroeg deze voor welk som, waarop kortweg geantwoord werd: « voor dertig miljoen ».

— Het was de, door Frankrijk aan Pruisen betaalde, oorlogsvergoeding, en Pruisen wilde deze, zonder voorafgaande verwilliging, zulke groote uitwisseling te komen vragen: doch gelukkig wist de bedienende goed zijnen weg, en zegde even koel: « mijnheeren, ik heb die som hier in mijne lade niet; ik zal den kassier roepen, begint slechts uwe biljetten te tellen ».

— Onmiddellijk werden M.M. Previnaire en

opzichten het tegenovergestelde te zijn, en al had hij zich ook vrijwilgen in een kleine stad komen neerzeten, had hij dit, zoals hij zelf reeds had te kennen gegeven, alleen gedaan met het oog op zijnen werkkring als geneesheer en daar hij zich uitsluitend aan zijn vak wilde wijden, had hij weinig gedacht aan al wat daar buiten was, en nog minder had hij besef dat hij verplicht zou zijn zich naar kleinsteedsche leefwijzen, manieren, denkbeelden enz te moeten voegen. Hij meende intengende meer dan te kunnen volstaan wanneer hij, de doktor die uit de hoofdstad kwam, alles maar gaan liet zoals het ging, met andere woorden, zich zoo min mogelijk om zijne omgeving te bekommeren. Hij achtte het intusschen best deze zijne gevoelens niet te laten blijken, doch nam weldra afscheid van Elder, die belofte hem over een uurte te komen afdalen, om hem in de balzaal te brengen.

Op den bepaalden tijd traden de beide heeren dan ook de helder verlichte en feestelijk versierde balzaal binnen, waar reeds een talrijk gezelschap bijeen was. Juist was een der eerste dansen afgelopen, zoodat de komst der beide doktors terstond ieders aandacht tot zich trok. Menig nieuwsgierig oog vestigde zich op den nieuwen doktor, van wiens komst men reeds gehoord had, en van wien men met zeer lief en aardig vond dat hij juist het bal tot zijne *entrée* gekozen had, waarbij vooral de aanzienlijkste jonge dames verzorgd dat hij zich terstond onder de dansende paren vermengen zou.

Hier en daar stonden er groepjes bijeen, die hem steedsgezwoede *revue* lieten passereren, waarvan hij zich het resultaat intusschen liet welgevallen, want al vond de een ook dat zijn neus een beetje te groot was, en al meende de andere ook zekeren hoogmoedigen trek in zijn gezicht op te merken, daarin kwamen toch spoedig allen overeen dat hij bijzonder schoone oogen had en eene ouberispelijke gestalte, en dat

Jamar verwittigd, welke gelukkig sedert eenige dagen met dit onverwacht bezoek bekend waren. Daar het geld gaerd lag, werden de pruisische afgevaardigden, tot hunne groote verwondering onmiddellijk bedien en de dertig miljoen werden in eenen fourgon weggevoerd; doch alvorens zij heen gingen, heeft men hun bevelschriften verzocht, aan hun government te herinneren, dat men tuschen beschaafde volkeren gewoon is de banken vier-en-twintig uren te voren te verwittigen, als men zulke belangrijke betalingen verlangt gedaan te hebben.

— *Zalf en Pillen van Holloway*. Verwaarloos nooit eene Verkoudheid. Het is betreurenswaardig dat vernemen hoe veel noodlottige ziekten begonen zijn door de teekenen van eene gewone verkoudheid. De Zalf van Holloway, op den rug en op de borst ingewreven, voorkomt alle rampzalige gevolgen; zij verzacht de ontstokene wonden van de keel en de borst Na de borst, gedurende eenige dagen, met deze Zalf ingewreven te hebben verminderen de borstontstekingen de moeilijkte ademhaling, de hoest wordt lichter en minder gedurig en het slijm gemakkelijker uitgeworpen tot dat de longen vrij en de ademhaling natuurlijk worden. Al degenen, die er aan onderhevig zijn eene verkoudheid op te doen zoodra zij aan verschilende temperaturen zijn blootgesteld, zullen in de Pillen en de Zalf van Holloway een zeker behoudsmiddel tegen de fleuris, de bronchite, de sanborstigheid en de tering vinden.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Batavia, 12 April.

De troepen en de divisie der marine zijn op den 8^{en}, gedeekt door 't vuur der schepen, geland. De forten werden met uitstekend gevolg door de oorlogschepen, vooral door de *Marnix* beschoten.

De Achinezen openden hun vuur uit hunne versterkingen en uit het kreupelhout.

De troepen trachten het fort te bestormen, doch waren, na verloop van een half uur, genoodzaakt met verlies van 100 man terug te trekken. Het verlies der Achinezen wordt begroot op 500 man.

Er werd besloten om later op den dag eene aanval met de geheele macht te doen.

De troepen strijden met de grootste dapperheid, doch hebben met eenen vastberaden vijand te doen.

Tu Penang wordt nog het volgende gezegd: De troepen zijn onder het vuur der oorlogschepen geland. Hevige schermutselingen hebben plaats gehad. De forten zijn door de marine beschoten. Den 8 is een fort aangevallt; bijna 100 man zijn verloren, waaronder 10 dooden; 4 officieren zijn gewond. Wij gaan met de geheele macht het fort aanvallen. Er zijn vele zieken. Het ziekschip is overvol; de gekwetsten zullen naar Padang vertrekken. De Achinezen verdedigen zich met volharding.

Daarentegen verspreide de redactie van de *Jawa Bode* het volgende bulletin:

« In den morgen hebben wij, geene nadere bijzonderheden ontvangende, getelegrafeerd met het verzoek ons alles te melden wat na de aankomst van den handelstoeter was bekend geworden. Wij vroegen: waar en wanneer de troepen geland waren, waar zij bij het vertrek van den stoomer uit Atchin stonden, en welke de namen zijn van de gewone officieren.

» Het ant woord, gedateerd Panang, 11 April, luidde aldus:

» De troepen zijn te Atchin geland op 8 dezer. Toen de stoomer Atchin verliet, waren

hij zeer elegant was gekleed, kortom, dat hij een knap, aardig en veel belovend jong mensch was.

Hij wissel van oeffeningen golden, moest toch wel een zeer konl hart in den boezem dragen, want hij wist niets van de verwachtingen die de aanwezige schoonen van hem koesterden, welke toch ieder man van gevoel in gezelschap van jonge meisjes in eene balzaal had moeten raden, en hij weedde zich uitsluitend tot de aanwezig heeren, met wie Elder hem bekend maakte.

— Er is zeker nog wel eene andere manier, om met uwe dames in kennis te komen, zegde hij, dan haar te zeggen: « 't is recht warm! » of, « de zaal is schoone gedekoreerd, » of « wat spelen de muzikanten slecht van avond! » en nog een dozijn dergelijke diepziinnige opmerkingen, die ik zoo dikwijls uit den mond van duizende paren vernomen heb als ik toevallig achter eene kolom stond. Ik wenschte veel liever dat gij mij bij de andere dames inleidet; ik dan zult gij ten minste kunnen opmerken dat ik geen vrouwenbater ben, zoals mijn spotachtig gelaat wel eensgezins schijnt te willen aanduiden.

— De deed Elder, en na had hij de voldoening er zich van te overtuigen hoe aardig zijn kollega zich met de echtgenote van den president der rechtbank P., de vrouw van den inspecteur H. en met nog verscheidene andere gebuwde dames, met en zonder titel, wist te onderhouden, zoodat hij nu veleer geneigd was hem voor een verkleijd veeerder te houden van het schoone geslacht, dan hem als een vrouwenbater aan te zien. Eene pose daarna, toen beide heeren weder naast elkander stonden, en Weldau zijne bliken vorschend door de zaal liet weiden, wendde hij zich weder tot Elder met de vraag:

— Wie is toch die dame daar ginds in den hoek der zaal, in die donkere kleeding, welke met dat nog jeugdijg uiterlijk zoo weinig in overeenstemming is? Ik moet u bekenoene, zij trekt mij aan; en al vind ik ook juist haar gelaat niet zeer schoon, toch is het zeer belangwekkend ware het slechts om die achtenswaardige uitdrukking waardoor het gekenmerkt wordt.

— (Werd voorvolgd)

Handelsberichten.

HASSELT, den 23 mei.

Tarwe, 100 kilos. fr. 38.00 op 0,50
Rogge, " " 22,50 op 1,00
Haver, " " 22,70 op 0,00
Gerst, " " 23,00 op 0,00
Meer, den 23 mei. " " 27,00 af 0,00

Handelsberichten.

VERVIERS, den 23 mei.

De gekwetste smokkelaar heeft niet ver ge-loopen. Op ongeveer 500 stappen van het slagveld staat een huisje waar hij vroeg om binnen gelaten te worden; maar daar hem dit geweigerd werd, kroop hij op eene kar, waarop hij des anderen dags gevonden is. De kogel waarmede hij getroffen werd, is door docior Delage uit de wond gehaald. Een dag later was hij echter een lijk.

Een ander gevecht, dat nogtans zoo bloedig niet eindigde, greep dezelfde nacht te Peruvischie plaats. Een douanier welke eische een rijtuig te doorzoeken, hetwelk hem verdacht voorkwam, greep op de weigering van den voorman het peerd bij den teugel. Onmiddellijk vielen de mannen, welke het voortreg verzelden, den douanier met zweep en stokslagen aan.

Daar hij het peerd niet wilde loslaten en met den vrijen arm de slagen poogde af te wezen, sprongen de smokkelaars van het rijtuig sweepden den douanier ten gronde en de voerman joeg zijn peerd met volle vaart over het lichaam van den bewusteloozen douanier. Geen der schuldigen is erkend geworden.

Frankrijk.

Men leest in den *Echo du Nord* van 16 dezer: Er heeft in den nacht tussehen zondag en maandag te Lomme een verwoed en bloedig samentreffen plaats gehad, tussehen de douanen en eenige smokkelaars.

Twee geprepareerde der douanen, M.M. Tassel en Lauffenburgers waren in nachtdienst en maakten de ronde, slechts met stokken en pistolen gewapend, toen zij eensklaps op hunne baan vier met smokkelgoederen geladen kerels aantroffen.

Deze wel verre van de vlucht te nemen, legden hunne vrachten op den grond en gingen de gouvernementsbedienenden met hunne knuppels te lijf. Ondanks hun geringe getal hielden de douanen den strijd vol, want elk hunner had met twee tegenstanders te worstelen en hunne onvoldoende stokken konden het onmogelijk lang uithouden tegen de zware knuppels, welke er overpeerd op neervielen.

Tassel en Lauffenburger hadden ondanks hunne behendigheid met den stok, reeds ernstige kneuzingen bekomen, toen de laatste een revolver uit zijn zak haalde en in de lucht schoot. Dit is het afgesproken teeken tussehen de douanen, om terug te roepen, maar het schijnt dat hunne vriende ver van de plaats verwijderd waren, want het gevecht bleef voortduren zonder dat er voor de overmaade staatsbedienenden hulp opdaagde.

Eindelijk viel Lauffenburger beweegloos op den grond, ten einde krachten door het bloedverlies dat door talrijke wonden aan het hoofd veroorzaakt was. Tassel verdedigde zich zoo god mogelijk tegen de vier smokkelaars en hoopte steeds hulp te krijgen, maar daar hij zijne krachten volde afnemende er ondersteuning opdaagde, trok eene pistool te voorschijn en deed aan de aanvallers de drie wettige sommatie.

Voor alle antwoord kreeg hij op de hand waarin hij het wapen hield een knuppelslag, waardoor een zijner vingers op twee plaatsen gebroken werd. Hij schoot op den dichts bij staandden vijand en trof dien in den buik. De smokkelaars vielen nu met hernieuwde woede op Tassel aan, die voorzaker hieronder zoo bezweken zijn, zoo niet op hetzelfde oogenblik een brigadier en een douanier op het tooneel waren verschenen, waarop de smokkelaars de vlucht namen.

Zelfs de gekwetste hooswicht gelukte er in aan de douanen te ontsnappen, zoodat er niet anders in handen der staatsbedienenden viel dan de smokkelgoederen.

Lauffenburger werd in bewusteloozen toestand opgenomen en met Tassel, die bijna zoo uitgeput was als zij makker, naar het douanenbureau overgebracht. Beiden verkeerden nu nog in een toestand die veel onrust inboezemt.

Handelsberichten.

L'ILLUSTRATION EUROPEENNE, Journal de grand format à huit pages, 5me ANNÉE D'EXISTENCE.

la seule publication illustrée hebdomadaire belge. Actualités — vues de pays — reproduction des tableaux des maîtres modernes — inventions célèbres.

L'illustration Européenne commence la publication des gravures les plus importantes de « Londres » de Gustave Doré, dont le recueil se vend 80 francs.

Bruxelles: 10 francs. Province: 10,50 francs.

Prime gratuite. « La Chute des Anges, » le chef-d'œuvre de Gustave Doré, valeur 20 francs.

Les deux premiers volumes richement reliés, en toile blanche, vendus à 10 francs. Les deux autres, en papier, se vendent à 5 francs.

SOMMAIRE DU N° 28. — 5me ANNÉE. GRAVURES: Entrée du palais de l'Exposition de Vienne. — Chausserie et douleur. — Une course de cheval. — Angleterre (d'après G. Doré). — Le baron de Schwarz-Senborn.

TEXTE: Nos gravures. — Lettres Vionnoises. — Une excursion dans une huillière. (Suite). — Le joueur d'orgue. Traduit du flamand d'Aug. Snievers. — Les animaux pourvus d'armes. — Un laboureur de Wiertz à l'Exposition de Vienne. — Les voix du châtiment. (Roman).

BURGERLIJKEN STAND DER STAD TONGEREN, van den 16 tot den 23 mei 1875.

GEBOORTEN 5. — 3 jongens, 2 meisjes.

Huwelijken 2. — Tussehen: Lambertus Cryns, broekvermaker, geboren te Sutedael, en Maria-Franca Jans van Boeck, dienstmeid, geboren te Munsterbilzen.

Antonius Ruyman, Donnershausen, weduwenaar van Philomena Luyten, tapijddrukker, en Maria-Geortrudis Claes Machieis, zónder beroep.

Sterftens 2. — 4 mannelijk, 1 vrouwelijk.

Lucia Pluisters, hospitalière, 79 jaren.

Lodewijk Groeters, weduwenaar van Elisabeth Lieben in echigenoot van Sybilla Ceunen, kareelbakker, geboren te Gonnheim, 47 jaren.

De gekwetste smokkelaar heeft niet ver ge-loopen. Op ongeveer 500 stappen van het slagveld staat een huisje waar hij vroeg om binnen gelaten te worden; maar daar hem dit geweigerd werd, kroop hij op eene kar, waarop hij des anderen dags gevonden is. De kogel waarmede hij getroffen werd, is door docior Delage uit de wond gehaald. Een dag later was hij echter een lijk.

Een ander gevecht, dat nogtans zoo bloedig niet eindigde, greep dezelfde nacht te Peruvischie plaats. Een douanier welke eische een rijtuig te doorzoeken, hetwelk hem verdacht voorkwam, greep op de weigering van den voorman het peerd bij den teugel. Onmiddellijk vielen de mannen, welke het voortreg verzelden, den douanier met zweep en stokslagen aan.

Daar hij het peerd niet wilde loslaten en met den vrijen arm de slagen poogde af te wezen, sprongen de smokkelaars van het rijtuig sweepden den douanier ten gronde en de voerman joeg zijn peerd met volle vaart over het lichaam van den bewusteloozen douanier. Geen der schuldigen is erkend geworden.

Frankrijk.

Men leest in den *Echo du Nord* van 16 dezer: Er heeft in den nacht tussehen zondag en maandag te Lomme een verwoed en bloedig samentreffen plaats gehad, tussehen de douanen en eenige smokkelaars.

Twee geprepareerde der douanen, M.M. Tassel en Lauffenburgers waren in nachtdienst en maakten de ronde, slechts met stokken en pistolen gewapend, toen zij eensklaps op hunne baan vier met smokkelgoederen geladen kerels aantroffen.

Deze wel verre van de vlucht te nemen, legden hunne vrachten op den grond en gingen de gouvernementsbedienenden met hunne knuppels te lijf. Ondanks hun geringe getal hielden de douanen den strijd vol, want elk hunner had met twee tegenstanders te worstelen en hunne onvoldoende stokken konden het onmogelijk lang uithouden tegen de zware knuppels, welke er overpeerd op neervielen.

Tassel en Lauffenburger hadden ondanks hunne behendigheid met den stok, reeds ernstige kneuzingen bekomen, toen de laatste een revolver uit zijn zak haalde en in de lucht schoot. Dit is het afgesproken teeken tussehen de douanen, om terug te roepen, maar het schijnt dat hunne vriende ver van de plaats verwijderd waren, want het gevecht bleef voortduren zonder dat er voor de overmaade staatsbedienenden hulp opdaagde.

Eindelijk viel Lauffenburger beweegloos op den grond, ten einde krachten door het bloedverlies dat door talrijke wonden aan het hoofd veroorzaakt was. Tassel verdedigde zich zoo god mogelijk tegen de vier smokkelaars en hoopte steeds hulp te krijgen, maar daar hij zijne krachten volde afnemende er ondersteuning opdaagde, trok eene pistool te voorschijn en deed aan de aanvallers de drie wettige sommatie.

Voor alle antwoord kreeg hij op de hand waarin hij het wapen hield een knuppelslag, waardoor een zijner vingers op twee plaatsen gebroken werd. Hij schoot op den dichts bij staandden vijand en trof dien in den buik. De smokkelaars vielen nu met hernieuwde woede op Tassel aan, die voorzaker hieronder zoo bezweken zijn, zoo niet op hetzelfde oogenblik een brigadier en een douanier op het tooneel waren verschenen, waarop de smokkelaars de vlucht namen.

Zelfs de gekwetste hooswicht gelukte er in aan de douanen te ontsnappen, zoodat er niet anders in handen der staatsbedienenden viel dan de smokkelgoederen.

Lauffenburger werd in bewusteloozen toestand opgenomen en met Tassel, die bijna zoo uitgeput was als zij makker, naar het douanenbureau overgebracht. Beiden verkeerden nu nog in een toestand die veel onrust inboezemt.

Handelsberichten.

L'ILLUSTRATION EUROPEENNE, Journal de grand format à huit pages, 5me ANNÉE D'EXISTENCE.

la seule publication illustrée hebdomadaire belge. Actualités — vues de pays — reproduction des tableaux des maîtres modernes — inventions célèbres.

L'illustration Européenne commence la publication des gravures les plus importantes de « Londres » de Gustave Doré, dont le recueil se vend 80 francs.

Bruxelles: 10 francs. Province: 10,50 francs.

Prime gratuite. « La Chute des Anges, » le chef-d'œuvre de Gustave Doré, valeur 20 francs.

Les deux premiers volumes richement reliés, en toile blanche, vendus à 10 francs. Les deux autres, en papier, se vendent à 5 francs.

SOMMAIRE DU N° 28. — 5me ANNÉE. GRAVURES: Entrée du palais de l'Exposition de Vienne. — Chausserie et douleur. — Une course de cheval. — Angleterre (d'après G. Doré). — Le baron de Schwarz-Senborn.

TEXTE: Nos gravures. — Lettres Vionnoises. — Une excursion dans une huillière. (Suite). — Le joueur d'orgue. Traduit du flamand d'Aug. Snievers. — Les animaux pourvus d'armes. — Un laboureur de Wiertz à l'Exposition de Vienne. — Les voix du châtiment. (Roman).

BURGERLIJKEN STAND DER STAD TONGEREN, van den 16 tot den 23 mei 1875.

GEBOORTEN 5. — 3 jongens, 2 meisjes.

TONGEREN, den 21 mei.

MIDDELPRIJZEN.

Tarwe, de 103 kilos. fr. 38,00 op 0,75
Rogge, 100 " " 22,50 op 0,80
Gerst, " " 22,00 op 1,00
Spelt, 112 " " 26,00 op 0,00
Haver, 75 " " 16,00 op 0,00

Boter, den halven kilo. fr. 0,00 tot 1,30 op 0,00
Eieren, de 26, " " 0,00 tot 1,70 op 0,05
Witte aardappelen, de 100 kilos. fr. 0,00 op 0,00
Roode, id, " " 7,75 op 0,00
Kroketten, 100 " " 15,00 op 0,00
Dooitongen, id, " " 13,00 op 0,75
Hooft, de 1000 kilos. " " 37,50 af 2,50
Strooi, " " 37,50 op 0,00

BRUSSEL, den 23 mei.

Tarwe, den hektoliter. fr. 35,05 op 0,41
Rogge, " " 22,50 op 0,00
Haver, " " 00,00 op 0,00

ANTWERPEN, den 23 mei.

Tarwe, de 100 kilos. fr. 35,00 op 1,00
Rogge, " " 22,50 op 0,75
Gerst, " " 22,50 op 0,00
Haver, " " 22,50 op 0,00
Boekweit, " " 00,00 op 0,00

MIDDELPRIJZEN PER 100 KILOS.

Tarwe bloem. Inlandsche, 1° kwal. fr. 47 1/2 à 48 1/2
" " " 21 mei. 23 mei.

Meel: 8 marken, loopende m. (158 k.) 73,75 74,75
" " juni, 74,00 74,00
" " juli-august, 75,25 75,00

Paardenmarkt te Tongeren, woensdag 11 juni.

KANTOOR VAN DEN NOTARIS HOHO TE WITTEM.

De notaris HOHO te Wittem, zal maandag 2 juni 1873, ten ure, bij den heer *Duchateau*, aan het Hollandsch kantoor te Caberg (Oud-Vroenhoven), openbaar verkoopen:

1° Een groot schoen sedert kort nieuw getimmerd huis met schuur en stallingen, tuin, weide en gebouw, gediend hebbende tot houtmagazijn, zeer aangenaam gelegen te Smeermas aan de Maas, B. 695A, 710A, 776 en 781a, ter grootte van 39 aren 75 centiares.

2° Eene schuur met tuin aldaar, B. 718, 719, groot 10 aren 90 centiares.

3° Een dennenbosch te Kievitheide, E. 670, groot 2 hectaren 25 aren 90 centiares.

Inlichtingen te bekomen bij den notaris en bij H.M. Houo, cand.-notaris, Brusselsche straat, n° 1951 te Maastricht.

KANTOOR VAN DEN NOTARIS DELVIGNE, TE TONGEREN.

Vrijwillig verkoop

om uit de overleedheid te geraken.

De notaris DELVIGNE residerende te Tongeren, zal op maandag 2 juni 1873, om 2 uren namiddag, ten huize van *Constant Peters* in der Korvestraat te Tongeren, aan de meestbiedende, ten verzoeken van de kinderen van wijle de heer *GLIS BAERTMANS*, openbaarlijk verkoopen:

1° Een perceel beemd goed geplaat met canadas boomen, groot 38 aren 01 centiaar, gelegen te Blior, reinende eene zijde de heer de *Donnae-Schaetzen*, van de andere zijde de heer graaf de *Renesse-Breidbach*, derde den *Jeker* en vierde de *steeg*.

2° Een bouwland groot 16 aren 89 centiares, gelegen te *Katzingen-Berg*, in het panisveld, reinende oost de heer graaf de *Renesse-Breidbach*, zuid *Lambert Smets*, west en noord de *weduwe Willem Schols*.

3° En een bouwland groot 11 aren 60 centiares, gelegen te *Meerem* Bilsen, in pacht gehouden door *Willem Haerlingen* van *Meerem*.

De voorwaarden van den verkoop zijn van nu af te lezen ten kantore van genoemden notaris *DELVIGNE*.

Men vraagt keukenmeiden, meiden voor de meest jongens voor onder de heesten en eenen moldersgast, bij *JEAN PELLEERS*, in de *Kruisstraat*, n° 41.

Te koop eene schoone witte *GEIT* zonder hoorns, gevende dagelijks twee liters melk. — Adres bij *JOHNES HAMMAER*, op den